

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษา ในวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

Development of Academic Administration Strategies to Promote Professional Competency of Students in Colleges under the Office of the Vocational Education Commission

กนกวรรณ ส่งสมบูรณ์^{1*}, จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย², นภาเดช บุญเชิดชู³ และอรพรรณ ตูจจินดา⁴
Kanokwan Songsomboon^{1*}, Jittirat Saengloetuthai², Napadech Booncherdchoo³
and Oraphan Toujinda⁴

^{*1,2,3,4} สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม นครปฐม 73000

^{*1,2,3,4} Educational Administration, Faculty of Education, Nakhon Pathom Rajabhat University,
Nakhon Pathom 73000

Received : May 22, 2024 Revised : June 22, 2024 Accepted : June 24, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษา และ 2) รับรองกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษา ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 220 แห่ง ได้มาโดยการสุ่มแบบชั้นตามสัดส่วนกระจายตามภูมิภาค ผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน หัวหน้างานวัดและประเมินผล และหัวหน้างานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี จำนวน 1,100 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ดัชนีความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม โดยการใช้ตัวแบบ 7S ของ McKinsey และตัวแบบ PEST และการวิเคราะห์ TOWS Matrix และระยะที่ 2 การรับรอง

*กนกวรรณ ส่งสมบูรณ์

E-mail : knwssmbn55@gmail.com

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษา ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา และครู จำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติในวิทยาลัย จำนวน 1 แห่ง ที่พิจารณาเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าสาขาวิชา จำนวน 11 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่มวิเคราะห์ ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษา ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) การยกระดับการพัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียน 2) การจัดระบบบูรณาการการใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนาสมรรถนะผู้สอนในการจัดการเรียนรู้เพื่อความเป็นเอกภาพ 3) การปรับระบบการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับสมรรถนะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบททางด้านเศรษฐกิจสังคม และพื้นที่ 4) การเร่งรัดการพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจและสังคม และ 5) การยกระดับความร่วมมือของเครือข่ายในการฝึกปฏิบัติทางวิชาชีพในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของผู้เรียน 2. กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษา ได้รับฉันทามติว่ามีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ในการนำไปใช้ได้จริง และเป็นประโยชน์สำหรับผลการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ พบว่า

กลยุทธ์ที่ 1 วิทยาลัยได้กำหนดแนวทางการนำหลักสูตรฐานสมรรถนะไปสู่การปฏิบัติทุกสาขาวิชาชีพ กลยุทธ์ที่ 2 วิทยาลัยได้จัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะผู้สอนโดยบูรณาการงบประมาณฝ่ายต่าง ๆ เข้ามาอย่างเป็นเอกภาพ กลยุทธ์ที่ 3 วิทยาลัยได้กำหนดแนวทางและจัดระบบการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามสภาพจริงและตรงตามเกณฑ์คุณภาพ กลยุทธ์ที่ 4 วิทยาลัยได้กำหนดแผนส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ และกลยุทธ์ที่ 5 วิทยาลัยพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการเรียนรู้กับสถานประกอบการของเอกชนและชุมชนรอบวิทยาลัย

คำสำคัญ : กลยุทธ์การบริหาร, งานวิชาการ, สมรรถนะวิชาชีพ

Abstract

This research aimed to: 1) develop the academic affairs administration strategies to promote students' professional competencies; and 2) certify the academic administration strategies to promote students' professional competencies in colleges under the Office of the Vocational Education Commission. Mixed methods were applied and the research was divided into 2 phases as follows. Phase 1 was the development of academic affairs administration strategies to promote students' professional competencies. The key informants were 10 directors, deputy directors of academic affairs, and experts in educational administration, derived by purposive sampling. Data were collected by an interview form and were analyzed by content analysis. The sample group consisted of 220 vocational colleges, derived by stratified random sampling, proportionally distributed according to region. The questionnaire respondents were directors, deputy directors of academic affairs, heads of curriculum development units, heads of measurement and evaluation units, and heads of bilateral vocational education units, totaling 1,100 persons. Data were collected using a questionnaire and were analyzed

with frequency, percentage, mean, standard deviation, priority need index, as well as an analysis of strengths, weaknesses, opportunities, and threats using McKinsey's 7S model, PEST model, and TOWS Matrix. In Phase 2, the certification of academic affairs administration strategies to promote students' professional competencies, the informants were 9 directors, deputy directors of academic affairs, experts in educational administration, and teachers, derived by purposive sampling. Data were collected through connoisseur seminars and were analyzed by content analysis. As for strategy implementation, one vocational education institution was selected through purposive sampling based on the specified criteria to operate the developed strategies. The informants included 11 directors, deputy directors of academic affairs, and heads of program. Data were collected by reflection meeting and were analyzed by content analysis.

The research results showed that: 1. The academic affairs administration strategies to promote students' professional competencies consisted of 5 strategies: 1) upgrading the curriculum development to promote students' professional competencies; 2) organizing an integrated budgeting system to develop teachers' competencies in organizing learning for unity; 3) adjusting the evaluation measurement system to be consistent with students' competencies and economic, social, and spatial contexts; 4) accelerating the development of learning management innovations that integrate technology in line with the economy and society; and 5) enhancing network cooperation in professional practice to develop students' professional competencies. 2. The academic affairs administration strategies to promote students' professional competencies were approved by consensus, indicating that they were accurate, appropriate, useable, and beneficial. The results of strategy implementation showed that: In Strategy 1, the college set guidelines

for putting competency-based curriculum of all professions into practice. In Strategy 2 the college prepared a teacher competency development plan by integrating budgets from all sections in unity. In Strategy 3, the college specified guidelines and organized authentic measurement and assessment of learning achievement according to quality criteria. In Strategy 4, the college planned to promote personnel to gain knowledge, skills, and expertise in innovative media development and creative learning management. In Strategy 5, the college enhanced the cooperative network for learning with private establishments and communities around the college.

Keywords : Administration Strategy, Academic Affairs, Professional Competency

1. บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งประชากรส่วนใหญ่ยังมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวอยู่ในระดับต่ำ ด้านระดับการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอยู่ในระดับต่ำ อัตราการเพิ่มของประชากรค่อนข้างสูง การดำรงชีวิตของประชากรส่วนใหญ่เป็นภาคเกษตรกรรม การส่งออกสินค้าเป็นวัตถุดิบมากกว่าผลผลิต ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบท ระดับสุขภาพของประชากรต่ำ และอัตราการว่างงานสูง รัฐบาลไทยปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับการผลักดันประเทศไทยให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศกำลังพัฒนาอย่างยาวนาน มีการร่วมมือกับประเทศในกลุ่มอาเซียนซึ่งอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาเช่นกัน ด้วยการตั้งประชาคมอาเซียนขึ้นในปี พ.ศ. 2558 โดยมีเป้าหมายหลักร่วมกันเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนอันได้แก่ 1) ขจัดความยากจนและความหิวโหย 2) เด็กทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษา ในระดับประถมศึกษา 3) ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและบทบาทสตรี 4) ลดอัตราการตายของเด็ก 5) พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ 6) ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่น ๆ 7) รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ 8) ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก โดยประเทศไทยได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ฉบับแรกของประเทศตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้าน

ความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 ยุทธศาสตร์นี้ นำสู่การกำหนด 23 แผนแม่บทสำหรับการพัฒนาประเทศไทย และนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ซึ่งเป็นแผนระยะยาว 20 ปี โดยกำหนดวิสัยทัศน์ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา 4 ประการคือ 1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดีมีคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาทวิถีชีวิตของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง และ 4) เพื่อนำประเทศก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง และเนื่องจากการจัดการอาชีวศึกษาเป็นกลไกสำคัญมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่สามารถออกไปประกอบอาชีพและใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข มีความมุ่งมั่นในอาชีพภายใต้คุณธรรมและจริยธรรมที่ดีงาม และขับเคลื่อนและการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 เพื่อนำประเทศไทยสู่โลกของอาชีพแห่งศตวรรษที่ 21 ความสำคัญของทักษะและความสามารถในศตวรรษที่ 21 พบว่า จากการสำรวจแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่า ประเทศในกลุ่มโออีซีดีหรือในภูมิภาคส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 Ananiadou and Claro (2009) และสอดคล้องกับ ชุมพล คำเทียน (2566) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับอาชีพในศตวรรษที่ 21 พบว่า ทางเลือก

ของการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลงและขีดความสามารถที่จะตอบโจทยโลกอนาคตแห่งศตวรรษที่ 21 ก็คือ การศึกษาสายอาชีพหรืออาชีวศึกษาในส่วนของ Riyanda et al. (2022) ได้นำเสนอบทความเพื่อพยายามที่จะกำหนดกรอบอ้างอิงการพัฒนาการเรียนรู้เชิงนวัตกรรม โดยคำนึงถึงแนวโน้มที่เกิดขึ้นในด้านเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ซึ่งในกรอบการคิดนวัตกรรมการเรียนรู้การศึกษาและเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา (TVET) ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่สำคัญในขั้นตอนของการสอน ในขณะที่โลกยังคงเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับความต้องการใหม่ ๆ ทุกครั้ง

หลักสูตรฐานสมรรถนะ พ.ศ. 2562 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงเป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นเองเพื่อผลิตกำลังคนสู่การประกอบอาชีพตอบสนองความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการตามบริบทของพื้นที่และการประกอบอาชีพอิสระ มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการในพื้นที่ โดยมีกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 เป็นเกณฑ์ในการผลิตผู้เรียนของสถานศึกษา ซึ่งหลักสูตรฐานสมรรถนะนี้ส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะอาชีพเฉพาะด้านและตรงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของสาขาอาชีพนั้น ๆ เป็นการสร้างแรงงานทักษะฝีมือคุณภาพสูงสุดตลาดแรงงานทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ

การทบทวนวรรณกรรมจากบทความทางวิทยาศาสตร์ในรอบสิบปี (ตั้งแต่ปี 2011 ถึง 2021) โดยใช้คำหลักหลายคำเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ ผลการศึกษาค้นคว้าแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาในอินโดนีเซียจำเป็นต้องสร้างผู้สำเร็จการศึกษาที่มีทักษะด้านอารมณ์และทักษะด้านแข็งที่สอดคล้องหรือสอดคล้องกับธุรกิจและอุตสาหกรรม ดังนั้นผู้สำเร็จการศึกษาสายอาชีพเมื่อเข้าสู่โลกแห่งความเป็นจริงจะไม่มีปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาเทคโนโลยีในอุตสาหกรรม จากการศึกษาครั้งนี้ ความไม่ลงรอยกันในกลุ่มคนและทักษะพิเศษสามารถหลีกเลี่ยงได้ผ่านการนำหลักสูตรอาชีวศึกษาไปใช้ Rosina et al. (2021)

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการแรงงานของประเทศไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา พบว่าสถานประกอบการหรือผู้ประกอบการธุรกิจมีความต้องการแรงงานที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะและสมรรถนะในวิชาชีพ ตลอดจนคุณสมบัติพื้นฐานที่พนักงานจำเป็นต้องมี อาทิ ความรู้ความสามารถและทักษะ ได้แก่ ทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ การใช้คอมพิวเตอร์

และเทคโนโลยีด้านเจตคติ ได้แก่ ความอดทน สนใจใฝ่รู้ การมีมนุษยสัมพันธ์ตรงต่อเวลาตรงต่อเวลา มีคุณธรรมจริยธรรม

ดังนั้น จากสภาพปัญหาที่พบผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษารัฐบาล มีความตระหนักและต้องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางวิชาชีพสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อส่งเสริมและยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพผู้เรียนอาชีวศึกษามีคุณภาพตรงตามความต้องการของสถานประกอบการมากยิ่งขึ้น

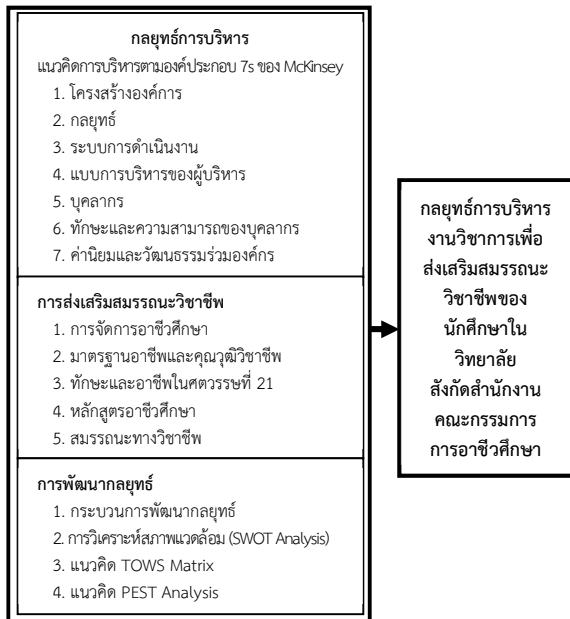
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.2 เพื่อรับรองกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์กรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คือ การพัฒนากลยุทธ์ และสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางวิชาชีพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศมาเป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยด้วยวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี ระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณร่วมกับวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งแบ่งกระบวนการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีวิธีดำเนินการวิจัย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ขั้นตอนที่ 4 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ขั้นตอนที่ 5 ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ระยะที่ 2 การรับรองกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีวิธีดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การนำกลยุทธ์จากการวิจัยไปปฏิบัติ โดยนำปฏิบัติจริงกับสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 1 สถานศึกษา ระยะเวลา 3 เดือน และประเมินผลการทดลองใช้กลยุทธ์โดยใช้แบบบันทึกกับผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

5. ผลการวิจัย

ผลการสอบถามสภาพปัจจุบันและความต้องการของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากสถานศึกษารัฐบาลที่จัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษา จำนวน 220 แห่ง โดยผู้ให้ข้อมูลสถานศึกษาละ 5 คน ได้แก่ คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานหลักสูตรการเรียนการสอน หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล และหัวหน้างานอาชีวศึกษาระบบทวิภาค ซึ่งข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงสถานภาพของผู้ให้ข้อมูล พบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 1,100 คน ส่วนมากเป็นเพศชาย จำนวน 702 คน คิดเป็นร้อยละ 63.82 และเพศหญิง จำนวน 398 คน คิดเป็นร้อยละ 36.18 และมีอายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 46 – 50 ปี จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 รองลงมา มีอายุระหว่าง 40 – 45 ปี จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 23.27 อายุต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 21.27 อายุระหว่าง 51 – 55 ปี จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 19.45 และ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ

ร่างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก มี 5 กลยุทธ์หลัก 12 กลยุทธ์รอง และ 35 กิจกรรม ดังนี้

กลยุทธ์หลัก : 1 ยุทธศาสตร์พัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียน

กลยุทธ์รอง 1.1 กำหนดแผนงาน/แนวทางพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียน โดยยึดหลักสูตรสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับหลักสูตรสถานศึกษา

กิจกรรม

- 1) ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษานำหลักสูตรฐานสมรรถนะไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ให้กับผู้เรียน
- 2) กำหนดกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ค้นพบพรสวรรค์ ความสนใจ ความถนัดในอาชีพของตนเอง
- 3) จัดหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความเชื่อมโยงในทุกระดับการศึกษา

กลยุทธ์รอง 1.2 พัฒนาหลักสูตรเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียน

กิจกรรม

- 1) ทำความร่วมมือกับสถานประกอบการและหรือปราชญ์ท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมจัดการศึกษากับสถานศึกษาเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น
- 2) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษามี 8 ทักษะที่จำเป็นในการทำงานทุกสายงาน
- 3) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมที่หลากหลาย

กลยุทธ์รอง 1.3 พัฒนาหลักสูตรและรายวิชาที่สอดคล้องกับการผลิตกำลังคนตามความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ

กิจกรรม

- 1) พัฒนารายวิชาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และสอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นต้องใช้ประกอบอาชีพ
- 2) ส่งเสริมชุมชนและสถานประกอบการในพื้นที่มีส่วนร่วมกำหนดรายวิชาที่สอดคล้องกับการผลิตกำลังคนตามความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ
- 3) ส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชาหมวดทักษะวิชาชีพพื้นฐานให้เข้มข้นขึ้น

กลยุทธ์หลัก : 2 จัดระบบบูรณาการการใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนาสมรรถนะผู้สอนในการจัดการเรียนรู้เพื่อความเป็นเอกภาพ

กลยุทธ์รอง 2.1 กำหนดพันธกิจ นโยบายที่ส่งเสริมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและทัศนคติที่ดี ให้มีทักษะการจัดการเรียนรู้ในการส่งเสริมสมรรถนะทางวิชาชีพของผู้เรียน

กิจกรรม

- 1) พัฒนาศักยภาพครูให้มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ และทันกับการก้าวสู่ศตวรรษที่ 21
- 2) ภูมิใจครูในการพัฒนาตนเองให้รอบด้านทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและพร้อมก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 อย่างมีคุณภาพ
- 3) พัฒนาศักยภาพครูให้มีความรอบคอบความคิดที่ถูกต้อง (Mind set)
- 4) ส่งเสริมระบบประเมินสมรรถนะผู้สอนที่ตรงตามวัตถุประสงค์และเป็นธรรม

กลยุทธ์รอง 2.2 ส่งเสริมและสนับสนุน ให้ครูและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หลักสูตรและเป็นไปตามบริบทของสถานศึกษา สาขาและหน้าที่ของแต่ละคน

กิจกรรม

- 1) เปลี่ยนครูจาก “ผู้บอก” เป็น “ที่เลี้ยง” ส่งเสริมผู้เรียนให้มีสมรรถนะ
- 2) สนับสนุนผู้สอนและผู้เรียน ให้มีความรอบคอบความคิดที่ดีและถูกต้อง (Mind set)
- 3) ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ เศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจสุขภาพ เศรษฐกิจสีเขียว เศรษฐกิจสีน้ำเงิน และทักษะภาษาสื่อสาร

กลยุทธ์รอง 2.3 กำหนดรูปแบบการบริหารจัดการในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจน และมีกระบวนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมตามบริบท

กิจกรรม

- 1) ส่งเสริมให้ครูปรับกระบวนการเรียนรู้สร้างผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะเกี่ยวกับเศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจสุขภาพ เศรษฐกิจสีเขียว เศรษฐกิจสีน้ำเงิน และทักษะภาษาสื่อสาร
- 2) พัฒนาครูวิชาชีพให้มีทักษะและความสามารถทางวิชาชีพครู เพื่อมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน
- 3) มีระบบติดตามและประเมินผลการบูรณาการการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาสมรรถนะบุคลากรในการจัดการเรียนรู้เพื่อความเป็นเอกภาพ

กลยุทธ์หลัก : 3 ปรับระบบการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับสมรรถนะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบททางด้านเศรษฐกิจ สังคมและพื้นที่

กลยุทธ์รอง 3.1 สนับสนุนการนำแผนงานหรือแนวทางการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนสอดคล้องกับนโยบายการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงและตามเกณฑ์คุณภาพ

1) ส่งเสริมสถานศึกษาจัดระบบวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนสอดคล้องกับนโยบายการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงและตามเกณฑ์คุณภาพ

2) ให้ความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ให้มีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนตามบริบทของสถานประกอบการในพื้นที่

กลยุทธ์รอง 3.2 ส่งเสริมจัดระบบการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้มีความเป็นหนึ่งเดียวและสัมพันธ์กับสถานะเศรษฐกิจปัจจุบัน

1) กำหนดนโยบายให้ทุกสถานศึกษามีการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและสัมพันธ์กับสถานะเศรษฐกิจปัจจุบัน

2) กำหนดนโยบายให้ทุกสถานศึกษามีการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี

3) ส่งเสริมระบบการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับสมรรถนะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบททางด้านเศรษฐกิจ สังคมและพื้นที่ อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์หลัก : 4 เร่งรัดการพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจและสังคม

กลยุทธ์รอง 4.1 ส่งเสริมบุคลากรให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญในการพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์

กิจกรรม

1) ส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะและมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาสื่อวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์และได้ลิขสิทธิ์ของสถานศึกษา

2) สร้างแรงจูงใจในการพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง

3) สนับสนุนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและทักษะการใช้เทคโนโลยีให้จัดการเรียนรู้ โดยบูรณาการให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน

กลยุทธ์รอง 4.2 พัฒนาระบบการสร้างนวัตกรรมจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพให้ผู้เรียนตรงตามความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ

1) กำหนดมาตรฐานสถานศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลสู่ศตวรรษที่ 21

2) กำหนดแนวทางให้สถานศึกษามีการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่เป็นลิขสิทธิ์ของสถานศึกษาเอง

3) ส่งเสริมให้ครูสร้างสรรค์พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่สร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริม

สมรรถนะวิชาชีพให้ผู้เรียนเกิดทักษะปัญญา จัดปัญญาตรงตามความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ

4) ส่งเสริมให้ครูและผู้เรียนร่วมกันสร้างสรรค์พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล

กลยุทธ์หลัก : 5 ยกระดับความร่วมมือของเครือข่ายในการฝึกปฏิบัติทางวิชาชีพในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของผู้เรียน

กลยุทธ์รองที่ 5.1 พัฒนาเครือข่ายด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนที่มีความโดดเด่นและความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถทักษะ และทัศนคติที่ดีให้ผู้เรียน

กิจกรรม

1) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมให้มีความหลากหลาย

2) กำหนดรูปแบบการใช้เทคโนโลยียุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ร่วมกับเครือข่ายในการฝึกปฏิบัติทางวิชาชีพในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของผู้เรียน

กลยุทธ์รอง 5.2 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนในพื้นที่เพื่อรองรับผู้เรียนเข้าฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ

กิจกรรม

1) ส่งเสริมบทบาทของเครือข่ายความร่วมมือในพื้นที่ร่วมจัดการเรียนรู้และฝึกทักษะวิชาชีพตามเกณฑ์มาตรฐานให้มากขึ้น

2) แสวงหาเครือข่ายในพื้นที่ที่มีความพร้อมรับผู้เรียนเข้าฝึกงานทางวิชาชีพ

จากการสัมมนาอิงกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยมีผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสัมมนา 9 ท่าน ยืนยันว่ากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 12 กลยุทธ์รอง และ 35 วิธีการดำเนินการนี้ มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ และเป็นประโยชน์

ผลการนำกลยุทธ์จากการวิจัยไปปฏิบัติในสถานศึกษาอาชีวศึกษาต้นแบบ 1 แห่ง โดยเลือกตามหลักเกณฑ์ ได้แก่ วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี อำเภอมำนัง จังหวัดกาญจนบุรี โดยนำกลยุทธ์ทั้ง 5 กลยุทธ์ ไปใช้ปฏิบัติจริงเป็นระยะเวลา 3 เดือน โดยมีผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย หัวหน้าสาขาวิชา จำนวน 11 คน การสะท้อนผลการนำไปปฏิบัติ พบว่า กลยุทธ์ทั้ง 5 กลยุทธ์สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงตามบริบทของสถานศึกษาอาชีวศึกษามีหน้าทีในการผลิตและพัฒนากำลังคนคุณภาพสู่ตลาดแรงงาน

ซึ่งต้องผนวกรวมเข้ากับการเรียนรู้ทักษะเฉพาะทางตามแต่ละสาขาอาชีพ เมื่อผู้เรียนจบออกไปจะมีศักยภาพมากพอสำหรับการทำงานในระดับที่สูงขึ้นกว่าตำแหน่งเดิมได้ดังนี้

6. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ประกอบด้วย การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และผลการรับรองการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1. สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านนโยบายของรัฐ มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมาคือด้านสภาพสังคมและวัฒนธรรม ด้านสภาพเศรษฐกิจและด้านสภาพเทคโนโลยี ตามลำดับ

สำหรับสภาพที่พึงประสงค์ของพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านนโยบายของรัฐ มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมาคือด้านสภาพสังคมและวัฒนธรรม ด้านสภาพ และด้านสภาพเทคโนโลยี ตามลำดับ

2. สภาพปัจจุบันของพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านรูปแบบ ด้านระบบ ด้านกล ด้านทักษะ และด้านค่านิยมร่วม ตามลำดับ

สำหรับสภาพที่พึงประสงค์ของพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยรวมอยู่ใน

ระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมาคือด้านกลยุทธ์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านระบบ ด้านรูปแบบ ด้านค่านิยมร่วม และด้านทักษะ ตามลำดับ

3. กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 12 กลยุทธ์รอง ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ภาพกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 12 กลยุทธ์รอง และ 35 กิจกรรม ซึ่งได้นำมาอภิปราย ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับการพัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียน เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานการศึกษาที่มีภารกิจหลักในการบริหารจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ มีหน้าที่ผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับฝีมือระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ

สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม กระบวนการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ดังนั้นคุณภาพของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางวิชาชีพของผู้เรียนควรมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ทักษะพื้นฐาน (Skill set) 2) ทักษะคิดหรือรอบความคิด (Mind set) ครูต้องปรับตัวจากผู้บอกเป็นพี่เลี้ยง 3) งาน (Job) ผู้เรียนต้องนำความรู้ ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานหรือประกอบอาชีพได้ในอนาคตเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว การบริหารงานวิชาการยุคใหม่ เพื่อส่งเสริมทักษะและสมรรถนะ ผู้บริหารจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับ เศรษฐกิจดิจิทัล (Digital economy) เศรษฐกิจสุขภาพ (Care economy) เศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) และภาษาสื่อสาร (Language) ครูต้องมีความเข้าใจหลักสูตรอาชีวศึกษาอย่างถ่องแท้ สถานประกอบการที่ร่วมจัดการศึกษากับสถานศึกษาจำเป็นต้องมีที่ยังจะต้อง มีความเข้าใจหลักสูตรอาชีวศึกษา ดังนั้นการยกระดับการพัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียนจะต้อง มีการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ พัฒนาหลักสูตร พัฒนาระบบการเรียนการสอน พัฒนาการวัดผลประเมินผล พัฒนาการวิจัย สื่อนวัตกรรม พัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมสนับสนุนครู และประสานความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการร่วมกันจัดการศึกษาวิชาชีพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรรณิณี พิพัฒน์ผล (2557) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการอาชีวศึกษา ในสถานประกอบการขนาดใหญ่ พบว่า องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการอาชีวศึกษาในสถานประกอบการขนาดใหญ่มีทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การบริหารครู อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันการศึกษา 2) การจัดการเชิงกลยุทธ์ 3) การสื่อสารการตลาด 4) หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 5) แรงจูงใจในการประกอบอาชีพ 6) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 7) การจัดการทรัพยากรมนุษย์สำหรับแนวทางส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษา ซึ่งหนึ่งใน 7 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 4 คือ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่สถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญมีการพัฒนาปรับปรุง เพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

กลยุทธ์ที่ 2 จัดระบบบูรณาการการใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนาสมรรถนะผู้สอนในการจัดการเรียนรู้เพื่อความเป็นเอกภาพ เนื่องจากครูผู้สอนเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้สำเร็จการศึกษาอย่างมีคุณภาพเป็นแรงงานด้านอาชีวศึกษาสมรรถนะสูงได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นระบบ : มีความสอดคล้องกับกลยุทธ์

และโครงสร้างขององค์กร พฤติกรรมผู้บริหาร : มีความสามารถในการจูงใจและเป็นแบบอย่างได้ บุคลากร : มีความรู้มีความสามารถ มีเจตคติที่เหมาะสมและมีแรงจูงใจในการทำงาน ความรู้ความสามารถ : มีทักษะและความรับผิดชอบ ค่านิยม : มีวัฒนธรรมองค์กรที่ดี สอดคล้องกับ ชัยยุทธ์ ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ์ (2563) ที่ทำการวิจัยในโครงการวิจัยพัฒนาระบบบัญชีรายจ่ายด้านการศึกษาแห่งชาติ (National Education Accounts: NEA) โดยสำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ภายใต้การสนับสนุนของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) เพื่อตอบคำถาม ประเทศไทยลงทุนด้านการศึกษาเพียงพอแล้วหรือยัง? ผลการจัดทำระบบบัญชีรายจ่ายการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ปัจจุบันภาครัฐมีส่วนในการสนับสนุนด้านศึกษามากถึง 3 ใน 4 ของรายจ่ายทั้งหมดจากภาพรวมการลงทุนส่วนใหญ่เป็นการทุ่มให้กับการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือระดับอนุบาลจนถึงมัธยมปลาย กิจกรรมการใช้จ่ายที่มากที่สุดคือ การผลิตนักเรียนและบัณฑิต คิดเป็นรายจ่ายสูงสุดถึง 75 เปอร์เซ็นต์ของรายจ่ายทั้งหมด โดยเฉพาะ “ครู” ซึ่งเป็นหัวใจหลักในการผลิตนักเรียน ฉะนั้นสัดส่วนรายจ่ายสำหรับครูจึงค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตามถึงแม้รัฐบาลจะใช้งบประมาณไปเป็นจำนวนมาก แต่ผลประเมินสมรรถนะระบบการศึกษาไทยกลับยังอยู่ในระดับต่ำ คือลงทุนมากแต่ประสิทธิภาพต่ำ โดยเฉพาะในรายงานการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (Internation Institute for Management Development: IMD) ชี้ว่าการจัดการศึกษาของไทยยังไม่สามารถใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 3 ปรับระบบการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับสมรรถนะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบททางด้านเศรษฐกิจ สังคมและพื้นที่ เนื่องจากเมื่อมีการยกระดับและพัฒนามาตรฐานทางวิชาชีพให้สูงขึ้น โดยการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาครู พัฒนาระบบการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีและการทำงาน หลักสูตรปัจจุบันเน้นสมรรถนะนำสถานประกอบการกำหนดสมรรถนะร่วมกับสถานศึกษา ซึ่งสถานประกอบการที่ร่วมจัดการเรียนการสอนทวิภาคีร่วมกับสถานศึกษายังมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหลักสูตร และการวัดผลประเมินผลน้อย ดังนั้นกระบวนการวัดผลและประเมินผลมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานประกอบการจะต้องมีความเข้าใจในกระบวนการวัดผลประเมินผลผลการเรียนและมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพอยู่ในสถานประกอบการนั้น ๆ สำหรับครูผู้สอนเอง

จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาตนเองเกี่ยวกับกระบวนการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงที่เน้นประเมินสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบททางด้านเศรษฐกิจสังคมและพื้นที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นรเศรษฐ์ มุณีรักษา และ นันทรัตน์ เจริญกุล (2564) ที่ทำการศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาตามแนวคิดการเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นของการบริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาตามแนวคิดการเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรมมีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล

กลยุทธ์ที่ 4 เร่งรัดการพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดด ส่งผลให้สภาพสังคมและภาวะเศรษฐกิจโลกเปลี่ยนแปลงผกผันอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพของประชากรให้มีศักยภาพ สร้างองค์ความรู้ ทักษะความสามารถและสร้างโอกาสในการแข่งขันด้านต่าง ๆ กับนานาประเทศ ซึ่งการพัฒนาศักยภาพประชากรของประเทศจำเป็นต้องอย่างที่จะต้องเริ่มขึ้นในสถานบันการศึกษา เพื่อมุ่งเน้นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาคการศึกษาที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีนโยบายในการยกระดับคุณภาพการศึกษา ได้แก่ ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษานำหลักสูตรฐานสมรรถนะไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่สำคัญจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ให้กับผู้เรียน จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ค้นพบพรสวรรค์ ความสนใจ ความถนัดในอาชีพของตนเอง ด้วยการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) ทั้งในห้องเรียน สถานประกอบการ รวมทั้งการเรียนรู้ ผ่านแพลตฟอร์มและห้องดิจิทัลให้คำปรึกษาแนะนำ พัฒนาและบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผลฐานสมรรถนะสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน เพื่อสร้างความฉลาดรู้ด้านการอ่าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สร้างตรรกะความคิดแบบเป็นเหตุเป็นผลให้นักเรียนไทยสามารถแข่งขันได้กับนานาชาติ พัฒนาทักษะดิจิทัลและภาษาคอมพิวเตอร์ (Coding) สำหรับผู้เรียนทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมดิจิทัลในโลกยุคใหม่ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง และศีลธรรมให้มีความทันสมัย น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น และการเสริมสร้างวิถีชีวิตของความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง จัดการเรียนรู้ตามความสนใจรายบุคคลของผู้เรียนผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มที่หลากหลายและแพลตฟอร์ม

การเรียนรู้อัจฉริยะที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนคุณภาพสูงรวมทั้งมีการประเมินและพัฒนาผู้เรียน ส่งเสริมการให้ความรู้และทักษะด้านการเงินและการออม (Financial Literacy) ให้กับผู้เรียน เป็นต้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นิตินาชิต (2565) เรื่อง กลยุทธ์การเสริมสร้างความเข้มแข็งการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษาด้านธุรกิจและบริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ผลการวิจัย พบว่า ยกระดับกลไกการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีเป้าประสงค์สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ มีการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ชัดเจน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิทักษ์กาวิวัน และคณะ (2565) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนนวัตกรรมจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะที่จำเป็นแห่งอนาคตของผู้เรียน พบว่าการเรียนรู้โดยการทำโดยทั่วไปถือว่าเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการเรียนรู้ออนไลน์และความหลากหลายของการสื่อสารที่เกิดขึ้นใหม่ภาพ และเทคโนโลยีการจำลองในขณะนี้ทำให้เป็นไปได้ที่จะนำเสนอประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน ที่แท้จริงตั้งแต่การทดลองกับปัญหาจริงของโลกในการแก้ปัญหา

กลยุทธ์ที่ 5 ยกระดับความร่วมมือของเครือข่ายในการฝึกปฏิบัติทางวิชาชีพในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของผู้เรียน เนื่องจาก กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562 เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2562 และเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ พ.ศ. 2562 ได้กำหนดเป้าหมายการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับคุณวุฒิประเภทวิชาและสาขาวิชา มีคุณภาพอย่างน้อย 4 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ พร้อมทั้งกำหนดให้การพัฒนาหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรฐานสมรรถนะการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาในแต่ละระดับคุณวุฒิต้องเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติมาตรฐานอาชีวฯ หรือตามความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการรับรองหลักสูตรและคุณวุฒิการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและ

การจัดการอาชีวศึกษาทุกระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานที่สาขาวิชาและสาขางานกำหนด จะต้องทำการยกระดับความร่วมมือของเครือข่ายในการฝึกปฏิบัติทางวิชาชีพในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิศักดิ์ เพิ่มพูน และ พัชรี ศิลารัตน์ (2566) โดยศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนด้วยความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย วิทยาลัยเทคนิคเกษตรวิสัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนด้วยความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย วิทยาลัยเทคนิคเกษตรวิสัย ได้แก่ ด้านลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะแกนกลาง ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ด้านความร่วมมือภาคีเครือข่าย 2) รูปแบบที่ได้จากผลการวิจัย ข้อที่ 1 เอาปัจจัยตัวที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดมาพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนด้วยความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายประกอบด้วยกิจกรรม 5 กิจกรรม (1) กิจกรรมการประชุมนิเทศ (2) การพัฒนาศักยภาพการทำงานเป็นทีม (3) การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลในยุควิถีใหม่ (4) การเสริมสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือในระดับพื้นที่ (5) การปัจฉิมนิเทศ สรุปได้ว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนด้วยความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย วิทยาลัยเทคนิคเกษตรวิสัยเป็นรูปแบบที่สามารถพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนได้

8. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการนำกลยุทธ์จากการวิจัยไปปฏิบัติเพิ่มเติม มีดังนี้

1. ปรับรูปแบบการจัดการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติ โดยการลดภาคทฤษฎี เพิ่มภาคปฏิบัติ
2. ส่งเสริมองค์ความรู้ด้านภาษา งานวิจัย และการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมให้กับบุคลากรเพื่อการจัดการเรียนรู้
3. การบริหารจัดการหลักสูตรที่ส่งเสริมให้มีความเชื่อมโยงกันตั้งแต่หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ปริญญาตรี)

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนระบบงานนิเทศ โดยเพิ่มการกำหนดทีมงานและผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศงานนิเทศติดตามคุณภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้วยวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นไปสู่การเรียนรู้และพัฒนา

ตนเองอย่างต่อเนื่องและสร้างช่องทางการถ่ายทอดความรู้ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จะนำไปสู่นวัตกรรมในการทำงาน

3. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพหรือสมรรถนะอาชีพควรให้สถานประกอบการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการใช้ผู้สำเร็จการศึกษาได้มีส่วนในกระบวนการวิจัยให้มากขึ้น เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้แรงงานหรือผู้สำเร็จการศึกษามากที่สุด

4. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมสมรรถนะแรงงานสูงวัยหรือ “ผู้ทรงคุณค่า” กับการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพในปัจจุบันมีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

9. เอกสารอ้างอิง

กรรรัตน์ พิพัฒน์ผล. (2557). **องค์ประกอบความสำเร็จของ**

การจัดการอาชีวศึกษาในสถานประกอบการขนาดใหญ่. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตร ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาดอลอดชีวิตและการพัฒนามนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชัยยุทธ์ ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ. (2563). **ไทยไม่ได้ขาดแคลน
งบการศึกษา แต่ปัญหาคือการใช้จ่าย.** ค้นเมื่อ
ตุลาคม 9, 2566, จาก [https://www.eef.or.th/
interview-chaiyuth/](https://www.eef.or.th/interview-chaiyuth/)

ชุมพล คำเทียน. (2566, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนา
กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริม
ทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันการ
อาชีวศึกษา. **การอาชีวศึกษาภาคกลาง**, 7, (2),
หน้า 23-32.

นเรศวรรษ มุณีรักษา และ นันทรัตน์ เจริญกุล. (2564,
มกราคม - เมษายน). การศึกษาความต้องการ
จำเป็นของการบริหารโรงเรียนอาชีวศึกษา
จังหวัดนนทบุรี ตามแนวคิดการเป็นผู้ร่วม
สร้างสรรค์นวัตกรรม. **มนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์**, 7, (1),
หน้า 90-103.

นิติ นาชิต. (2565). กลยุทธ์การเสริมสร้างความเข้มแข็ง
การจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษาด้านธุรกิจและ
บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล. **วารสารการ
อาชีวศึกษาภาคกลาง**, 6, (1), หน้า 10-23.

พิทักษ์ กาวิน, นิภาพร บินสัน, วิรัตน์ ปุ๋ยกระโทก, พรศักดิ์
ชูขาว, อังคาร อยู่ลือ, กิตติมา มุ่งวัฒนา, อิมภาพร
แก่นคำ, และ วสันต์ สุทธาวาศ. (2565,
กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนารูปแบบชุมชน
นวัตกรรมจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกเพื่อ
ส่งเสริมทักษะที่จำเป็นแห่งอนาคตของผู้เรียน.

- ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพครู, 2, (2), หน้า 201 - 214.
- สิทธิศักดิ์ เพิ่มพูล และ พัชรี ศีลารัตน์. (2566, มกราคม-มิถุนายน). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนด้วยความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย วิทยาลัยเทคนิคเกษตรวิสัย. *พุทธปรัชญาวิวัฒน์*, 7, (1), หน้า 686-697.
- Ananiadou, K, & Claro, M (2009). **21st century Skills and competences for new for Millennium learners in OECD countries.** France: OECD.
- Riyanda, A.R., Jalinus, N., Abdullah, R., Ranuharja, F., Islami, S., Adi, N.H., & Aminuddin, F.H. (2022). The New Paradigm of Technical and Vocational Education and Training (TVET). *JURNAL ILMU PENDIDIKAN*, 4, (1), pp. 364–371.
- Rosina, H, Virgantina, V., Ayyash, Y., Dwiyantri, V., & Boonsong, S.(2021). VOCATIONAL EDUCATION CURRICULUM: BETWEEN VOCATIONAL EDUCATION AND INDUSTRIAL NEEDS. *ASEAN Journal of Science and Engineering Education*, 1, (2), pp. 105-110.